

Mie Mørkeberg Kryptomania

TRAPHOLT

Mie Mørkeberg

Kryptomania

Trapholt 21.01.21 - 28.11.21

DANSK

6-9
Forord
Af Karen Grøn

8-17
Kryptomania
– Mie Mørkebergs billeder
på en posthuman verden
Af Karen Grøn

DANSK/ENGLISH

19-51
Temaer / Themes

20-29
Portal

30-39
Imaginary Friend

40-51
Kryptomania

52-61
In the Shadow of Khaos

ENGLISH

62-63
Foreword
By Karen Grøn

64-73
Kryptomania
– Mie Mørkeberg’s images
of a posthuman world
By Karen Grøn

74-75
Mie Mørkeberg
Curriculum Vitae

Forord

Karen Grøn
Museumsdirektør,
Trapholt

I udstillingen *Kryptomania* udfolder Mie Mørkeberg en verden af væsner, guder og landskaber. Hendes verden forekommer umiddelbart genkendelig, men også dragende, urovækkende og krypteret.

For Mørkeberg kommer billedet før ordet. Man skal tage sig tid til at stoppe op, tage imod og undres. Der er ikke nogen entydige forklaringer på, hvordan vi oplever eller skal forstå Mørkebergs univers. En metode kan være at sætte sig til rette og se koncentreret på et udvalgt værk i flere minutter og opleve, hvad det vækker indeni. Tekster om hendes kunst skal kun forstås som bud ud af mange mulige bud på læsninger af Mørkebergs malerier.

Titlen *Kryptomania* henviser til, hvordan Mørkeberg maler en hel verden frem, hvor den traditionelle opdeling mellem menneske/natur, virkelighed/drøm, inde/ude, dag/nat er i opløsning. Hendes motiver forekommer umiddelbart genkendelige med menneskelignende figurer, der samtidigt blandes sammen med dyre- og naturelementer og rumlig desorientering. Mie Mørkeberg maler en krypteret version af virkeligheden, som var det en drøm, hvor logik opløses.

Mørkeberg er optaget af, hvordan nutidens teknologiske muligheder og klimamæssige udfordringer påvirker idéen om, hvad det vil sige at være menneske. Måske er vi langt mere forbundne med teknologien, materialer og naturen, end vi tror i første omgang. I

disse år er der en ny såkaldt posthuman forståelse af, at vi mennesker ikke er en højere art med ret til at herske over natur, materialer og teknologier. Den posthumane virkelighedsforståelse anskueliggør, hvordan mennesker, natur, materialer og teknologi påvirker hinanden genseidigt. Naturen påvirker os med global opvarmning og corona-pandemi. Mobiltelefonen ændrer vores opmærksomhed. Vi er således i konstant udveksling med vores omgivelser. Mie Mørkebergs malerier kan ses som billeder på denne nye posthumane virkelighedsforståelse.

Publikationens artikel er forfattet af undertegnede, som også er kurator på udstillingen. I artiklen reflekteres over, hvordan Mørkebergs univers kan ses som et billede på den posthumane verdensforståelse.

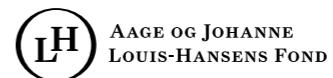
Udstillingen er Mie Mørkebergs første store præsentation på et dansk Kunstmuseum. Dette har udelukkende kunnet lade sig gøre med generøs støtte fra Beckett Fonden, Gangstedfonden, 15. Juni Fonden, Statens Kunstfond, Knud Højgaards Fond, Aage og Johanne Louis-Hansens Fond, Grosserer L.F. Foghts Fond og Ny Carlsberg Fondet.

Karen Grøn
Museumsdirektør, Trapholt

Knud Højgaards Fond
- GRUNDLAGT 1944 -

GROSSERER L.F. FOGHTS FOND
GANGSTEDFONDEN

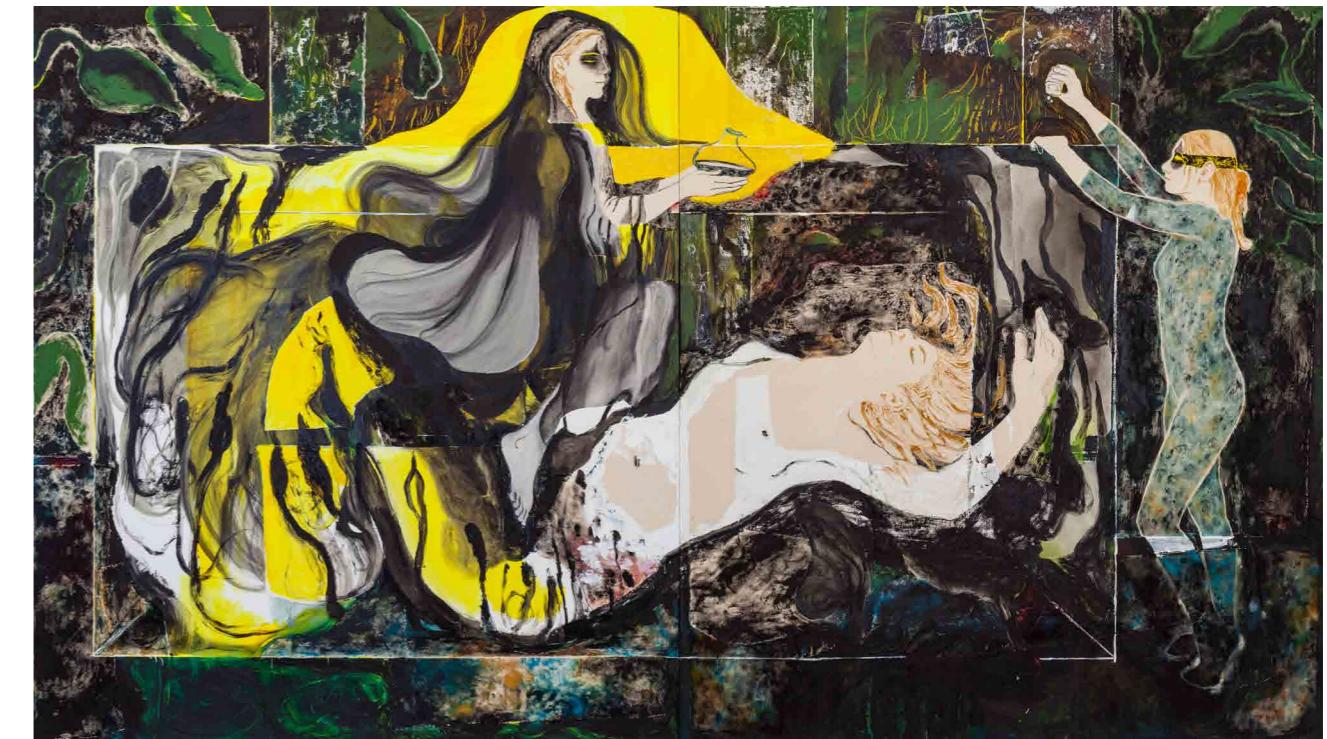
Kryptomania

– Mie Mørkebergs billeder på en posthuman verden

Karen Grøn
Museumsdirektør,
Trapholt

"Der er noget uhyggeligt eller ustyrligt over vores tid. Internettet kan vi ikke styre, og robotter kan være klogere end mennesker. Menesket er ligesom naturen blevet overhalet af en form for intelligens, som vi selv har opfundet og ikke kan konkurrere med. Vi er blot små organismer, der tror, at vi kan styre det hele. I virkeligheden er det omvendt. Naturen og teknologien trænger sig på i forlængelse af, hvem vi er." (Mie Mørkeberg, 2020)

Kryptomanian Mermaid er et stort maleri på 190x340 cm. Centralt i maleriet flyder et væsen med kvindeformer og havfruehale med lukkede øjne i et gigantisk glaskar. I forlængelse af maleriets titel kan man tænke, at dette er havfruen af Kryptomania. Kryptomania lyder som et land, der er krypteret, det vil sige kodet og i grunden uforståeligt for andre. Man kan også komme til at tænke på den fiktive planet Krypton, hvorpå Superman blev født. Vi inviteres således ind i en anden virkelighed med andre koder og logikker, end dem vi kender. Ved karret står to figurer. Den ene bærer en sort kappe, der folder sig sammen med havfruenes hale. Det er som om figuren nærmest rider med den højre fod på ydersiden af halen. Det er svært at afkode, om figuren er indeni eller udenfor glaskarret. Vedkommende er på samme tid inde og ude. Øjnene er gule og maskerede. I hænderne bæres en karaffel med væske, der tipper som om væsken er ved at blive fyldt i glaskarret. Den anden figur er en ung kvindefigur med bind for øjnene. Hendes krop er tegnet op med et skarpt omrids. Hun bærer en "dragt" af et ubestemmeligt

Kryptomanian Mermaid,
2020. Olie og akryl på lærred /
Oil and acrylic on canvas
(190 x 340 cm)
Erhvervet med støtte fra 15. Juni
Fonden / Acquired with support
from the 15. Juni Fonden

materiale, som minder om vand, tang og alger. Det nederste af kvindefigurens ben står i vand. Den venstre hånd holder om glaskarrets øverste kant, og den højre hånd holder en beholder, hvorfrpiller hældes ud og ned i glaskarret. Er vi inviterede til at overvære et mystisk ritual, hvor væsnet i karret skabes? Eller passer de to figurer et væsen, der har brug for pleje? De tre figurer befinner sig i et miljø uden klar afgrænsning mellem figur og omgivelser af planter. En klar gul farve omkring den sortklædte kvinde bringer lys og varme ind i maleriet, som ellers emmer af opløsning, mørke og materie.

Kryptomanian Mermaid er et drømmeagtigt univers fjernt fra vores umiddelbare genkendelige hverdag. Men spørgsmålet er, om det er så fjernt igen? Hvis vi ser bort fra hverdagens opdelinger i dualistisk logik og tænker på vores drømmes ulogiske og mystiske universer, så er det måske ikke så fjernt endda. Og begynder vi at stille

spørgsmål til hele det logisk dualistiske verdenssyn i det hele taget, så tilbyder Mørkeberg måske et billede på en alternativ verdensforståelse i form af en mere flydende verden af relationer mellem menneske, teknologi og materie, den såkaldt posthumanistiske ontologi.

I denne artikel vil jeg starte med en kort introduktion til det posthumane. Derefter vil jeg anvende denne prisme i en læsning af maleriet *Kryptomanian Mermaid* og afslutningsvis præsentere den samlede udstilling *Kryptomania*, der vises på Trapholt fra januar 2021.

Det posthumane – efter Homo Vitruvianus

Det posthumane perspektiv er et opgør med renæssancens menneskesyn. I renæssansen satte man det enkelte menneske i centrum og retfærdiggjorde, at mennesket havde ret til at handle i verden, fordi man var den mest intelligente art. Det perfekte menneske i renæssancens verdenssyn kan eksemplificeres med Leonardo da Vincis *Homo Vitruvianus*. Han er en hvid mand, hvis krops proportioner på en og samme tid går i et med det matematisk logiske system symboliseret ved kvadratet og den guddommelige kosmiske helhed symboliseret med cirklen. I renæssancens menneskesyn var den hvide europæiske mand således udgangspunkt for verden. Verden var opbygget omkring og for ham, og alt blev sat i forhold til ham.

Siden slutningen af 1980'erne har socialkonstruktivistisk og poststrukturalistisk tænkning problematiseret humancentreringen og særligt idéen om det autonome subjekt. Det autonome subjekt bliver nu set som decentreret, multipelt, situationelt, kontekstuel, kategorialt og diskursivt produceret. Eksempelvis med Judith Butlers performativitetsbegreb (*Butler in Juelskjær 2019*), hvor væren indebærer en stadig gøren. Kategorier som eksempelvis køn er i dette perspektiv ikke noget, man er, men noget man gør. Handlinger kan både nedbryde og fastholde strukturer og normer. For at nørmerne kan vedligeholde sig selv, må de til stadighed citeres, dvs. gøres, og denne gøren producerer konstant inklusion og eksklusion. Den poststrukturalistiske tænkning anskueliggør således, hvordan

Homo Vitruvianus
ca. 1490
Leonardo da Vinci

sprog, handlinger og magt er tæt forbundne i processer af inklusion og eksklusion. Det er et radikalt opgør med dualistisk tænkning, som opleves gennem systemiske dominans af kvinder, personer af farve, natur, arbejdere, dyr – kort sagt dominans af alt, hvad der er konstitueret som ”den anden”, hvis opgave er at spejle selvet, og hvor selvet er den eurocentriske mand (Haraway 2020).

Den posthumane vending går et skridt videre og gør ikke kun op med den hegemoniske eurocentriske maskuline diskurs. Den op løser selve sondringen mellem det humane og det nonhumane. Alt det materielle nonhumane og naturlige opfattes som havende agens (handlekraft). Både diskurs og materie bliver til gennem processer, hvor det humane, det sproglige og det materielle bliver til gennem hinanden i simultan tilblivelse af diskurs og materialitet. Det er en verden, hvor natur, kultur, teknologi, det humane, det nonhumane osv. er sammenvævet, og hvor verden hele tiden er åben og i færd med at materialisere og dermed rekonfigurere sig. Mennesket er i dette perspektiv ikke længere et tydeligt biologisk væsen, der er afgrænset af en materiel verden og kan derfor, hverken sætte sig over og udenfor verden eller sætte sig selv i centrum (Juelskjær 2019).

Der er to dominerende posthumane positioner i forhold til renæssancens menneskesyn. Den nymaterielle posthumanisme ser mennesket i konstant forandring i samspil med vores materielle omgivelser. Det er et opgør med et universelt menneskesyn. Her er mennesker ikke autonome, men forbundne med vores omgivelser. Vi er sociale væsner, som rækker ud efter hinanden og vores fælles materielle omgivelser. Jane Bennett taler om "Thing Power" (Bennett 2010), og Rosi Braidotti (Braidotti 2013) taler om at både mennesker, materie og natur har en iboende intelligent og selvorganiserende livskraft, hun kalder ZOE, der driver alt frem. At se alt som iboende "Thing Power" eller ZOE demonterer menneskets overherredømme over andet. Dette perspektiv forbinder og forpligter os på den omgivende verden, som vi er i udveksling med. Klimabevægelsen og nye handlemønstre afspejler erkendelsen af denne forbundethed. Naturen har agens, og bøger som *Træernes hemmelige liv* af den tyske forstkandidat Peter Wohlleben (Wohlleben 2015) har nået bestsellerlisterne.

Den transhumane posthumanisme er anderledes og fastholder det universelle menneskesyn. I dette perspektiv kan mennesket forbedres og overvinde biologiens svagheder og blive posthumane intelligenser (Kurzweil in Hasse 2020; Know in Hasse 2020). Man kan bygge robotter ind i kroppen, og vi kan opnå både længere og mere intelligente liv ved at forbedre vores kroppe. Nogen vil mene, at vi allerede er "cyborgs". Udtrykket stammer fra Donna Haraways *Et Cyborgmanifest*, som første gang blev udgivet i 1986 og siden er blevet en klassiker. I *Et Cyborgmanifest* introducerer Haraway

cyborgen som en figur og metafor, der illustrerer ophøret af grænsedragningerne mellem natur/kultur, dyr/maskine, virkelighed/fiktion og krop/ånd. Grænsen mellem menneske og maskine er for længst udvasket med medikamenter såsom pacemakers og p-piller, men også computere og telefoner, der udvider vores hukommelser (Haraway 2020).

Kryptomanian Mermaid – In vitro Human?

Med posthumanismen i baghovedet kan vi vende tilbage til Mørkebergs *Kryptomanian Mermaid*. Sammenligner vi havfruen med *Homos Vitruvianus*, kan vi konstatere, at begge er placerede i en firkantet kasse. Men herefter stopper alt sammenligneligt. Hvor alt er logisk og klart med den hvide mand, som logikken og kosmologiens hersker hos Leonardo da Vinci, så er alt i opløsning hos Mørkeberg. Menneske/natur, dag/nat, inde/ude, vand/land flyder sammen. Havfruen med fiskehale er en form for hybrid af dyr og menneske. De lukkede øjne indikerer, at hun mentalt er et andet sted. Omgivelserne har agens. De grønne planter rækker intentionelt hen imod glasmontren og flyder sammen med den ridende sorte figurs krop og tekstiler. Den stående kvindefigur står uden for glasmontren med et klart figuromrids. Det er som om kroppen er af glas, hvor vand og alger lyser op. De gule øjne er som lygter, der lyser ud af kroppen. I billedets rum er skelnen mellem dag og nat opløst. Ser vi nærmere på, hvilke intentioner vi kan læse ind i de to figurers behandling af havfruen, kan vi spørge os selv, om de behandler eller skaber væsnet i glaskarret? Er det en moderne Frankenstein? Snart kan vi celleproducere kød af in vitro cellekulturer af dyreceller i stedet for fra slagtede dyr. Anskueliggør Mørkeberg en transhuman virkelighed med celleproducerede væsner – In vitro Human i stedet for *Homo Vitruvianus*? En 'virkelighed', hvor menneskefigurer, teknologi og natur er i gensidige konstante foranderlige relationer.

Selve den malede flade, bryder normale konventioner for at se et maleri som en afrundet perfekt helhed. Mørkeberg har malet direkte på lærredet, og ændringer og justeringer er klistret på med nyt lærred, således at selve lærredet indeholder kanter og lag på lag. Der benyttes ingen rene farver. Farverne fedtes til på lærredet, og

hun kalder blandingerne som en metode, hvor værket "smudses til". Processen er intuitiv, hvor Mørkeberg bygger et akvarie op med en blå farve, hvorefter det tilføres brun og andre farver lag på lag for at give dybde og dynamik. Motiv, perspektiv og materiale kommer ikke med løsninger og forklaringer, men stiller sig til rådighed for beskuerens sanser og fantasi.

En krypteret verden

Mørkeberg udfolder med udstillingen *Kryptomania* på Trapholt en hel verden af figurer, guder, rum og materialer i relationer.

Udstillingen begynder med fire malerier med runde cirkler i syntetiske pasteller i blå, gul, grøn og rød. Hver cirkel er forbundet med et dyr gennem en enkelt berøring. En blå glasagtig panteres ryg, næbbet af en gul kolibri, maven af en rød søhest og halen af en grøn skorpion. Hvert af de fire dyr har deres egne mytologiske referencer med sig ind i Mørkebergs univers. Panteren trak Dionysos vogn og havde en sød ånde, som kunne lokke andre dyr i døden. Kolibrien blev af Mayaerne set som den forklædte sol, der forsøgte at forføre månen, og for Aztekerne blev faldne krigere til kolibrier. Søheste trak Poseidons vogn og var anset for at være symbol på styrke og magt samt at bringe held. Skorpionen opræder i alverdens mytologier såsom at være vagt ved porten til underverdenen i Gilgamesh-eposset, og den egyptiske skorpion gudinde Selket beskyttede dødsguden Osiris. Hensigten er ikke en bestemt symbolisk betydning, men snarere en ambition om at skabe en mytisk stemning. I Mørkebergs univers er cirkel og dyr hver for sig, men forbundne af farven og en enkelt berøring, hvor membranen brydes. Cirklerne kan ses som et æg, hvorfra liv kan spire eller en petriskål, hvorfra liv kan gro. Alternativt kan den ses som hele kloden i universet. Perspektivet kan skifte mellem petriskålens mikrokosmos til klodens makrokosmos. Farverne er syntetiske og unaturlige i kontrast til det organiske naturlige rum med planter lys og mørke, som de er placerede i. Universet er krypteret i forhold til en kosmologi, som man ikke umiddelbart kan aflæse. Cirklerne i sig selv vækker associationer til Hilma af Klints pastelfarvede cirkler malet gennem åndelige besættelser. Når Mørkeberg træder ind i sit univers og maler, beskriver hun, hvordan hun på samme måde træder ud af den kendte ordnede hverdag. Maleriet overtager, og hun suges ind

i den verden, som hun skaber. Skellet mellem menneske, maleri, materiale og fortælling forsvinder og bliver til et i processen.

I Trapholts store ovenlyssal mødes man af det store maleri *Kryptomania Mermaid*, som flankeres af malerier med mennesker i tranceagtige sovende tilstande. Som i *Kryptomanian Mermaid* har omgivelserne agens med planter og materialer i intentionel bevægelse. Det er flydende universer, hvor vand/land, dag/nat, inde/ude er i opløsning. Figurerne er blege, stillestående med lukkede øjne, mens omgivelserne er mættede af intense farver og bevægelse. Individerne lukker af over for det dystopiske landskab, der omgiver dem. Udstillingens figurer har Mørkeberg portrætteret blinde med lukkede øjne eller sovende. Hun er interesseret i kontrasten mellem den kontrol vi har i vågentilstand og i søvnen og i, hvordan vores kontrol forsvinder, når vi sover og underbevidstheden hersker. Søvnen ser Mørkeberg også som en nærmest maskinel biologisk funktion, hvor vi genoplader for at starte forfra næste morgen. Det aktive åbne øjes vurderende blik, som vi normalt benytter til at analysere vores omgivelser i en sortering, hvor vi inkluderer og ekskluderer betydning, er slukket her. Figurerne øjne, i Mørkebergs malerier, er lukkede inde i deres eget indre landskab. En kvinde tager sig til sit bandage indbundne hoved under et citrontræ. Hun har et hul skåret ud i maven, som var hun en maskine, man kan ændre uden problemer. Er hun menneske eller maskine? En kvinde med barn på ryggen med et landskab, der ligner et hav i flammer med en brændende rød horisont. Et sovende par befinner sig i en form for grotte, hvor vand og land smelter sammen. Mørkeberg opnår skarpe toner af kontraster ved at lade sine figurer hvile i stilhed midt i de larmende omgivelser.

Udstillingens sidste sal præsenterer *Kryptomanias* gudeverden. På fem store sort/hvide malerier i serien *In the Shadow of Khaos* toner væsner og menneske/dyr hybrider frem. Khaos er den antik græske betegnelse for den mytologiske ulykkesstand, hvorfra de første guder opstod. Vi er således i skyggen af en ulykkesstand, hvor guder kan opstå. Mørkeberg er inspireret af koldnålsraderinger fra Middelalderen og græske figurer, som hun kobler sammen i samplede figurer. Gudeverdenen har groteske karnevaleske associationer. En gravid person med fuldkæg ridder på en gris. Symbolen på renhed i form af det ufødte barn placeret på det stærkeste symbol på urenhed. Æslet/geden på sneglehuset sidder som en gammel mand under et klæde og ser op imod en planet. Den græske gud Set havde et

æsels hoved og styrede storm og uorden, og geden i den græske kultur var forbundet med de dæmoniske, seksuelt velystne satyrer, der havde skæg, horn og bagben som en ged. Over for æsel/geden er maleriet af den fuglelignende figur, som pestlægen med kæmpe hænder, der som en mystiker holder en svævende klode. En stor nøgle hænger ved klæderne, som er det figuren her, der åbner porten til henholdsvis himmel og helvede. En kvindefigur bærer som titanen Atlas kloden. Søhesten afslutter serien.

Øjeblikket inden ordet

Mørkebergs metode er at sample inspirationskilder fra hele kunsthistorien. Hun ser kunsthistorien som hendes sparringspartner og kunsten som et arkiv, hun kan dykke ned i. Hun henter inspiration fra udstillinger, bøger og Google. Ud fra inspirationskilderne skaber hun sin verden og billede. Processen handler om at være billedsøgende og se sine omgivelser som en billedskabende kraft, hun er åben overfor, og som hele tiden henvender sig til hende. Bagkataloget er enormt og forskelligartet. Mørkeberg kombinerer mange forskellige inspirationskilder, der blandes sammen i malerierne.

En hovedinspirationskilde er den engelske kunstner William Blakes (1757-1827). *The Good and Evil Angels*, hvor figurer dragende slynger sig rundt i dramatisk opløste omgivelser og fabulerende universer med digt og maleri har været en vigtig inspirationskilde i at etablere *Kryptomania*. Den spanske maler Francisco Goyas (1746-1828) sene raderinger og fabulerende groteske intensitet i sort hvid inspirerede Mørkeberg til at skabe den store sort/hvid serie af mytologiske væsner. Prærafaelitten engelske Edward Burne-Jones' (1833-1898) smukke indtagende maleri *The Garden Court* afsovende ungdom og den stoflige intensitet i klæderne inspirerede tilsovende figurer. Svenske Hilma af Klints (cirkels 1862-1944) spirituelle cirkler og farver inspirerede til den kosmiske cirklens gennemgående tilstedeværelse i hele udstillingen. Den danske forfatter Kaspar Colling Nielsens *Det Europæiske Forår*, der beskriver et fremtidsunivers med dyr, der kan tale, indvolde som ligner fisk og grotesk seksualitet var startskudtet til idéen om at skabe et *Kryptomania*.

De spirende celler i udstillingens begyndelse udfolder sig sal for sal medsovende mennesker, opløste landskaber og rum, for til sidst

at ende i en gudeverden placeret i et rum, der på en og samme tid kunne være dybt nede i vandet eller langt ude i universet. Malerierne skaber en verden, som er fjern fra vores rationelle ordnede hverdage. Mørkebergs figurer har fået frataget synet, og gennem denne blindhed udfolder der sig så et drømmende opløst univers, hvor natur, teknologi og menneske smelter sammen på helt nye måder. Universet kan ses som et taktilt sansligt bud på en ny post-human verdensforståelse med erkendelsen af, at mennesket ikke er centrum, men en del af en større rhizomatisk helhed af relationer mellem materie, teknologi og menneske. Mørkebergs billedsøgen er en insisteren på at fastholde billedet som udgangspunkt. Hun søger øjeblikket inden ordet indtræder, hvor billedet står for sig selv.

Referencer

- Bennett, J. (2010). *Vibrant Matter: a political ecology of things*. Durham, North Carolina; Duke University Press
- Braidotti, R. (2013). *The Posthuman*. Cambridge, UK; Polity Press
- Haraway, D. (2020). *Et Cyborgmanifest*. København; Forlaget Mindspace
- Hasse, C. (2020). *Posthumanist Learning. What Robots and Cyborgs Teach us About Being Ultra-social*. New York; Routledge
- Juelskjær, M. (2019). *At Tænke med Agential Realisme*. København; Nyt fra samfundsvidskaberne
- Wohlleben, P. (2015). *Træernes Hemmelige Liv*. København; Peoples Press

Temaer / Themes

Portal

Billedserien *Portal* er som tema selve anslaget til udstillingen *Kryptomania* på Trapholt. Med serien skaber Mørkeberg en mystisk og syret stemning af noget, der spirer. Dyrenes fremtræden skaber associationer til mytologiske væsner eller den astrologiske dyrekreds. Cirklerne kan ses som æg, hvorfra liv kan spire, eller en steril petriskål hvorfra liv kan gro. Alternativt kan de ses som asterioider, der kredser omkring Jordklodens atmosfære. Perspektivet kan dermed skifte mellem petriskålens mikrokosmos til klodens makrokosmos. Farverne er syntetiske og unaturlige i kontrast til det organiske naturlige rum med planter, lys og mørke, som dyr og cirkler er placeret i.

The series of paintings titled *Portal* is the theme that sets the stage for the exhibition *Kryptomania* at Trapholt. With this series, Mørkeberg creates a mysterious and otherworldly atmosphere of something that germinates. The appearance of the animals creates associations with mythological creatures or the animals of the astrological zodiac. The circles can be seen as eggs from which life can spring, or a sterile petri dish from which life can grow. Alternatively, they can be seen as asteroids orbiting the Earth's atmosphere. The perspective can thus change between the microcosms of the petri dish to the macrocosm of the globe. The colours are synthetic and unnatural, creating a stark contrast to the organic, natural space with plants, light and darkness, in which animals and circles are placed.

Portal, 2020
(Udsnit/Detail)
Olie og akryl på lærred / Oil and acrylic on canvas (170 x 190 cm)
Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen /
Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

Portal, 2020

Serie af fire / Series of four

Olie og akryl på lærred / Oil and acrylic on canvas (170 x 190 cm)

Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen /

Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

Portal, 2020

Serie af fire / Series of four

Olie og akryl på lærred / Oil and acrylic on canvas (170 x 190 cm)

Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen /

Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

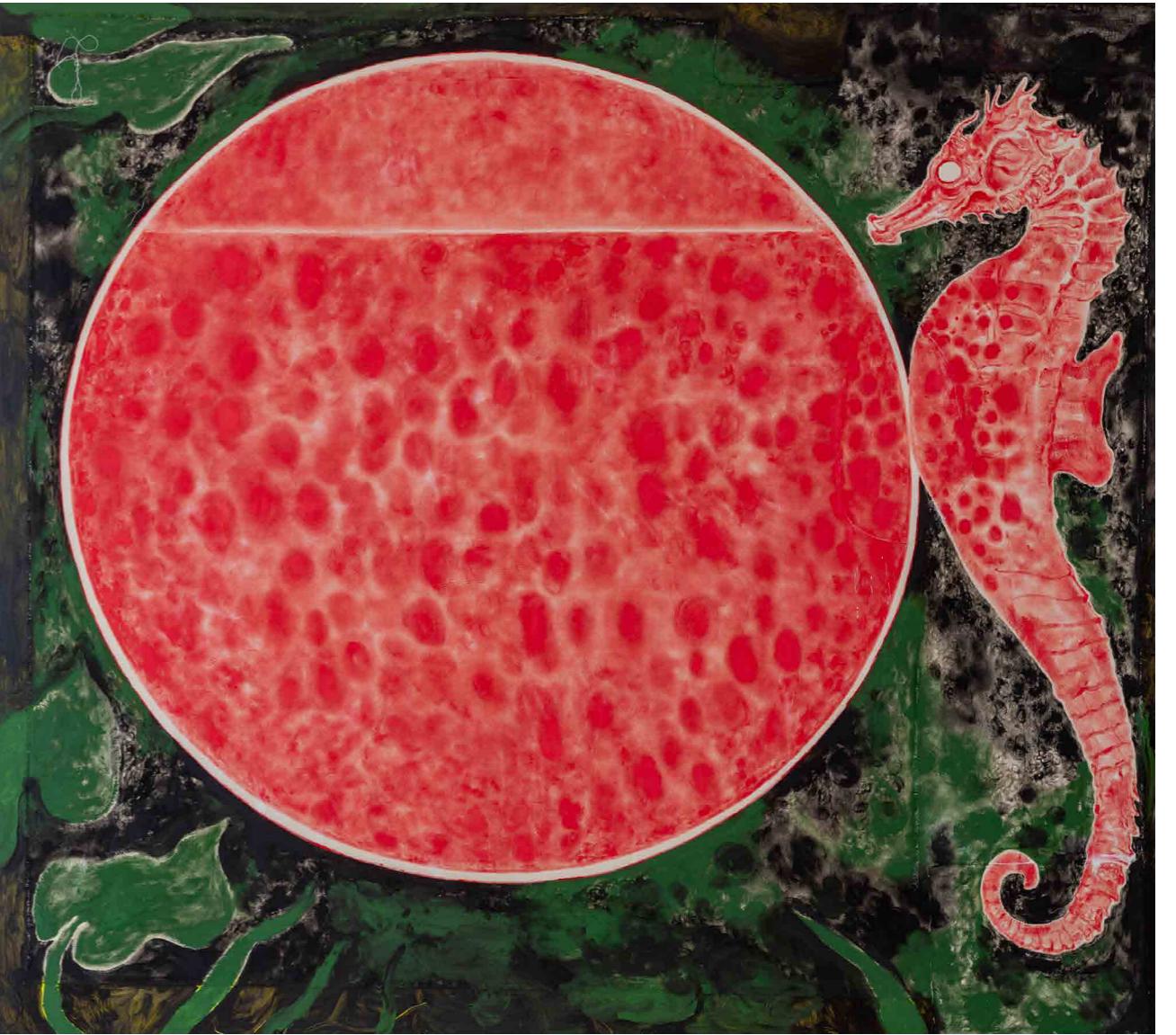
Portal, 2020

Serie af fire / Series of four

Olie og akryl på lærred / Oil and acrylic on canvas (170 x 190 cm)

Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen /

Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

Portal, 2020

Serie af fire / Series of four

Olie og akryl på lærred / Oil and acrylic on canvas (170 x 190 cm)

Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen /

Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

Imaginary Friend

Keramikserien *Imaginary Friend* består af fire store krukke med figurer i surreale situationer, som er placeret i golde bjerglandskaber. Det tyste, golde landskab står i kontrast til de kraftfulde figurer på krukke, som alle er forbundne på mere eller mindre grotesk vis. Torsoer vokser ud af baghoveder, hår flettes sammen til kæmpe gab, og et bryst med mange patter malkes. En panter træder frontalt frem mod beskueren. I panteren møder vi Mørkebergs alterego og fantasiven, som hun i barndommen havde med sig, hvor hun gik.

The ceramic series *Imaginary Friend* consists of four large jars decorated with figures in surreal situations, placed in the silent, barren landscapes. The hushed, landscapes contrast with the powerful figures on the jars, all of which are connected in a more or less grotesque way. Torsos grow out of the back of heads, hair is intertwined and creates huge voids, and a breast with many nipples being milked. A panther fronts the viewer. In the panther, we meet Mørkeberg's alter ego and her imaginary friend she had with her as a child, wherever she went.

Imaginary Friend, 2020
Serie af fire / Series of four
Glaseret keramik / Glazed ceramics (90 H 45 Ø cm)
Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen /
Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

Imaginary Friend, 2020

Serie af fire / Series of four

Glaseret keramik / Glazed ceramics (90 H 65 Ø cm)

Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen /
Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

Imaginary Friend, 2020

Serie af fire / Series of four

Glaseret keramik / Glazed ceramics (90 H 45 Ø cm)

Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen /

Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

Imaginary Friend, 2020

Serie af fire / Series of four

Glaseret keramik / Glazed ceramics (90 H 70 Ø cm)

Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen /

Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

Wilderness, 2020

Olie og akryl på lærred / Oil and acrylic on canvas (200 x 250 cm)
Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen /
Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

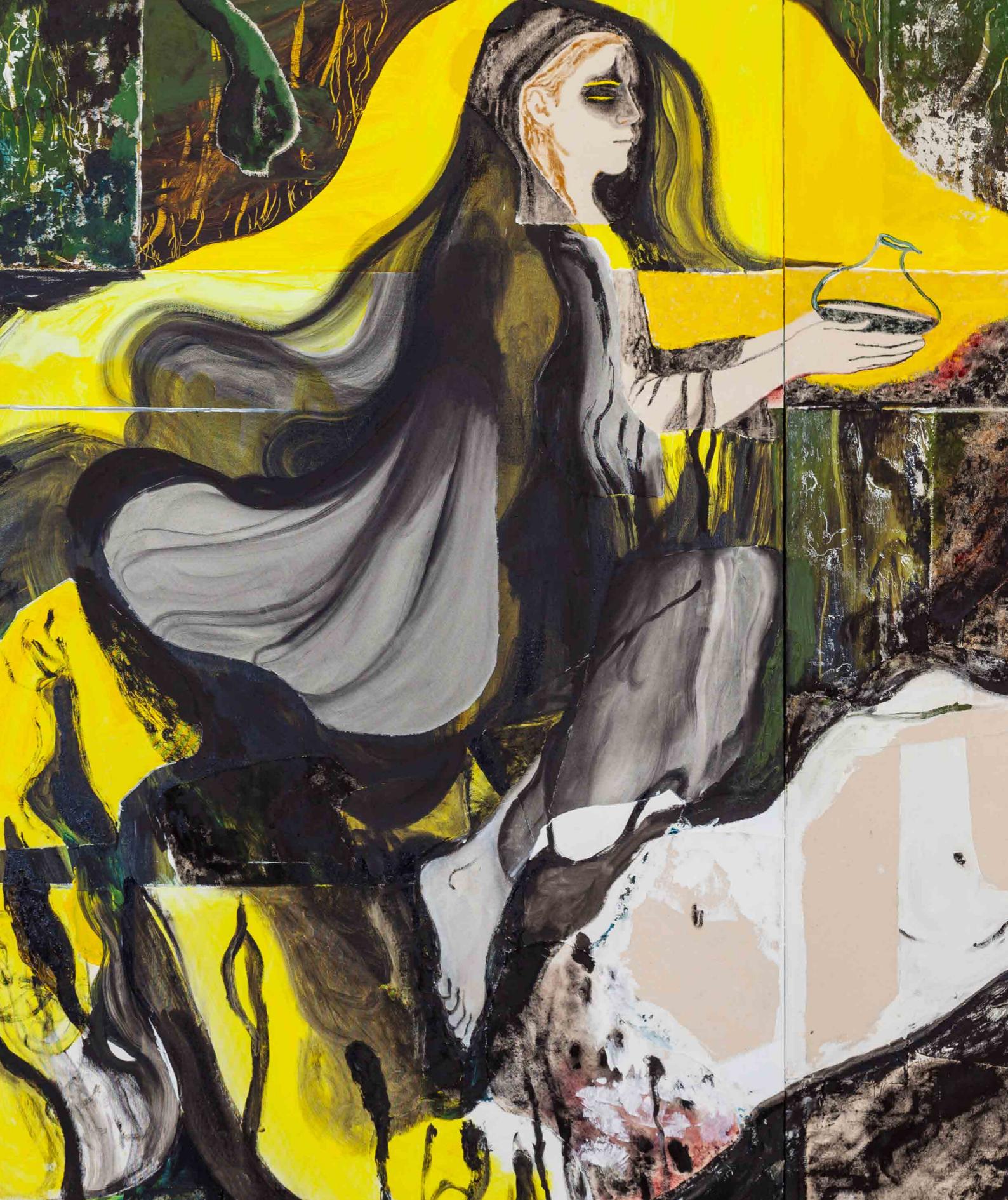

Kryptomania

Mørkebergs billedsprog er fyldt med figurer, der hviler i stilhed midt i larmende omgivelser. De drømmende figurer befinder sig i Mørkebergs Kryptomania univers, hvor vand/land, dag/nat, inde/ude er i opløsning. Figurerne lukker af over for det dystopiske og flydende landskab, som omgiver dem. De er blege og stillestående med lukkede øjne i en drømmetilstand, mens omgivelserne er mættede af intense farver og bevægelse. Mørkeberg er optaget af kontrasten mellem vores kontrol i vågen tilstand og søvnens ukontrollerbare underbevidsthed. For hende er søvnen som en nærmest maskinel biologisk funktion, hvor vi genoplader for at starte forfra næste morgen.

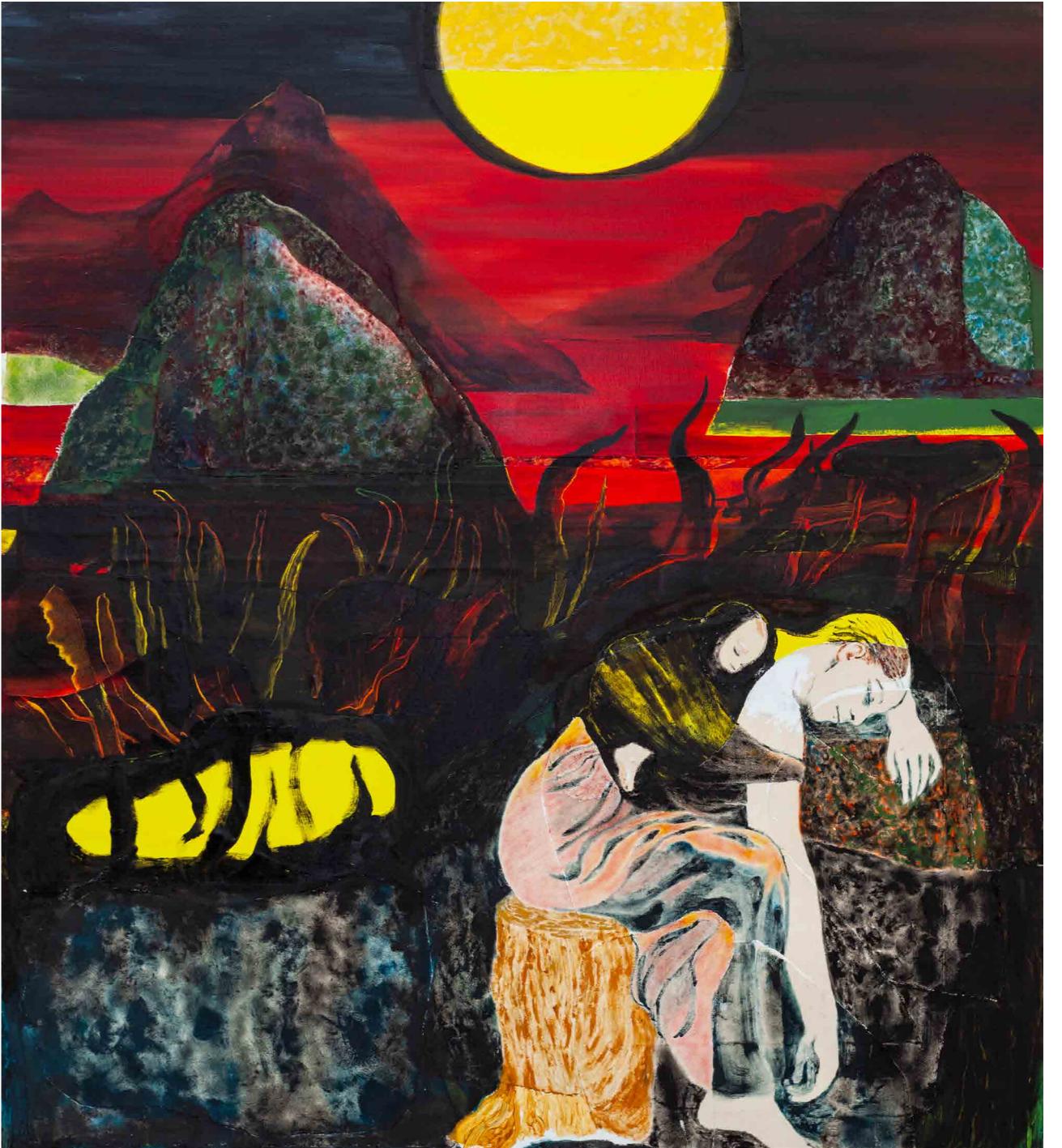
Mørkeberg's imagery is filled with figures that quietly rest in the midst of chaotic surroundings. The dreaming figures are, in Mørkeberg's Kryptomania universe, within a space where water/land, day/night, inside/outside are dissolved and indistinguishable. The figures ignore the dystopian and fluid landscape that surrounds them. They are pale and stagnant with closed eyes in a dreamy state, while the environment is saturated with intense colours and movement. Mørkeberg is preoccupied with the contrast between the control we have in our waking state and the uncontrollable state of the subconscious mind while asleep. For her, sleep is like an almost mechanical biological function, where we recharge in order to start all over the next morning.

Kryptomanian Mermaid, 2020 – (Udsnit/Detail).
Olie og akryl på lærred / Oil and acrylic on canvas
(190 x 340 cm) Erhvervet med støtte fra 15. Juni Fondens / Acquired with support from 15. Juni Fonden

Kryptomanian Mermaid, 2020. Olie og akryl på lærred / Oil and acrylic on canvas (190 x 340 cm)
Erhvervet med støtte fra 15. Juni Fonden / Acquired with support from 15. Juni Fonden

The Sleepwatchers, 2020

Serie af to / Series of two

Olie på lærred / Oil on canvas (160 x 140 cm)

Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen /

Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

The Sleepwatchers, 2020

Serie af to / Series of two

Olie på lærred / Oil on canvas (160 x 140 cm)

Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen /

Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

Kryptomanian Lemon Tree, 2020
Olie og akryl på lærred / Oil and acrylic
on canvas (190 x 290 cm)
Erhvervet med støtte fra Ny Carlsberg
Fondet / Acquired with support from
Ny Carlsberg Fondet

The Nameless Knight, 2020

Olie og akryl på lærred / Oil and acrylic on canvas (190 x 460 cm)

Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen /

Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

In the Shadow of Khaos

Med billedserien *In the Shadow of Khaos* maler Mørkeberg en fiktiv gudeverden frem. Khaos er en antik græsk betegnelse for den mytologiske irlstand, hvorfra de første guder opstod, og hvoraf verdensordenen blev dannet. På fem store sort/hvide malerier træder menneske-/dyrefigurer uden køn frem, som var de gudesikkelser placeret langt ude i verdensrummet. Billederne har groteske karnevalesk associationer. En figur med fuldkæg og gravid mave rider på en gris. Symbolet på renhed i form af det ufødte barn placeret på et stærkt symbol for urenhed. Gedebukken på sneglehuset sidder som en gammel mand med store menneskefødder under et klæde, der skjuler resten af kroppen og forhindrer os i at vurdere, om det er menneske eller dyr. Den fuglelignende figur med kæmpe hænder holder som en mystiker en svævende klode. En stor nøgle hænger ved klæderne, som er det figuren her, der åbner porten til henholdsvis himmel og helvede. Den dobbeltkønnede figur bærer som titanen Atlas en tungtvejende klode. Søhesten, der vækker associationer til det virkelige dyr og til det mytologiske dyr, der trækker den græske havgud Poseidons vogn, afslutter billedserien.

With the series *In the Shadow of Khaos*, Mørkeberg paints forth a fictional world of deity. Khaos is the ancient Greek term for the mythological primordial state from which the first gods sprung and from which the world order was formed. In five large black and white paintings, genderless human-/animal figures figures emerge, as if they were deity placed in outer space. The images have a grotesque, carnivalesque feel. A figure with a full beard and pregnant belly rides on a pig. Here, a symbol of purity, in the form of the unborn child, is perched atop a strong symbol of impurity. A goat-like figure, reminiscent of an old man with big feet, sits on a shell and hidden under a billowing cloak is the rest of the body, preventing us from determining whether it is human or animal. A bird-like figure with giant hands holds, like a mystic, a floating globe. A large key hangs from its garments, as if this figure is responsible for opening the gates to Heaven and Hell. A hermaphrodite carries a weighty globe, not unlike the titan Atlas. The seahorse, which evokes associations to both the real animal and the mythological animal pulling the chariot of the Greek sea god Poseidon, concludes the series.

In the Shadow of Khaos, 2020
Serie af fem / Series of five
Olie og akryl på lærred / Oil and acrylic on canvas
(250 x 150 cm)
Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen / Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

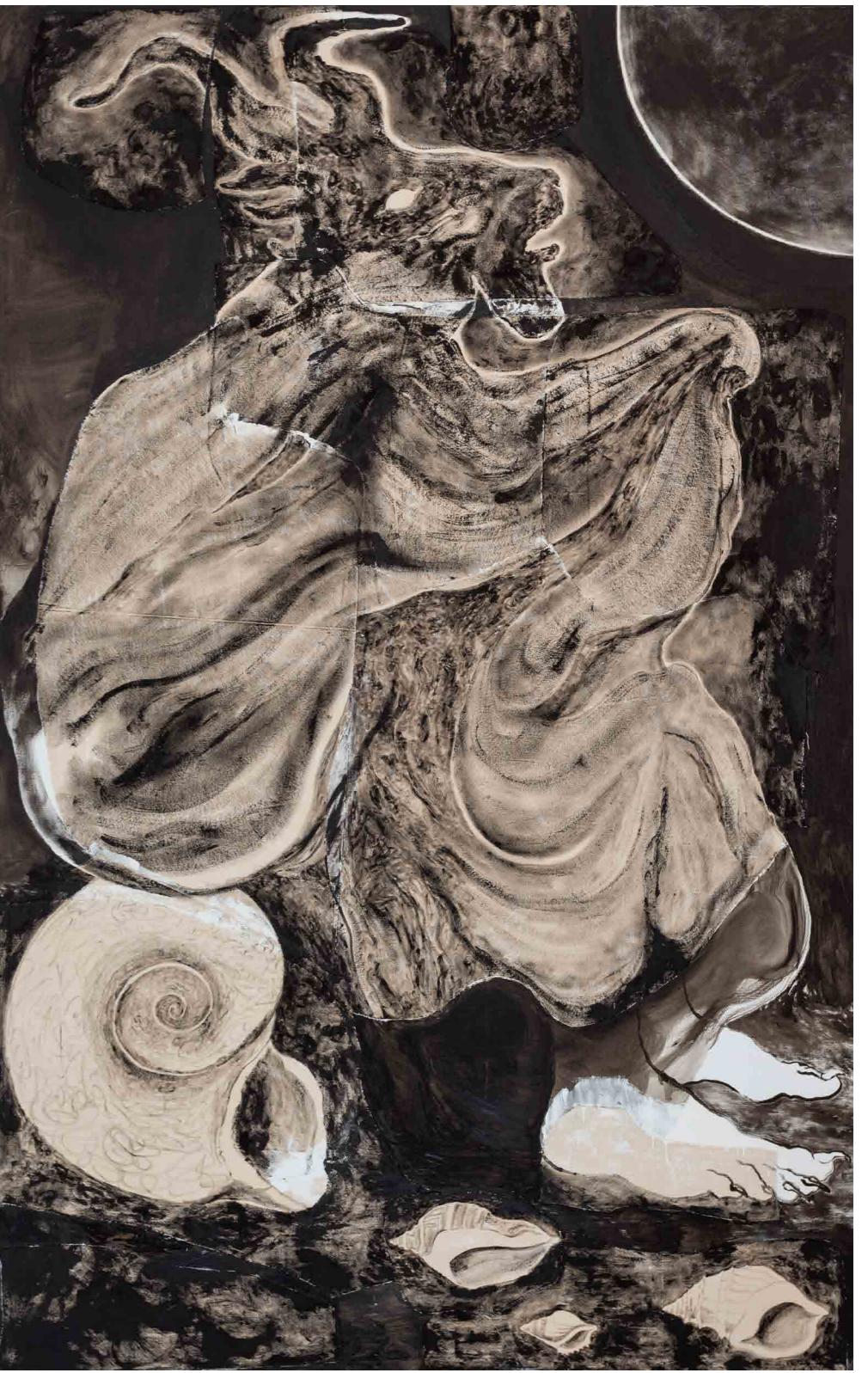
***In the Shadow of Khaos*, 2020**

Serie af fem / Series of five

Olie og akryl på lærred / Oil and acrylic on canvas (250 x 150 cm)

Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen /

Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

***In the Shadow of Khaos*, 2020**

Serie af fem / Series of five

Olie og akryl på lærred / Oil and acrylic on canvas (250 x 150 cm)

Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen /

Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

***In the Shadow of Khaos*, 2020**

Serie af fem / Series of five

Olie og akryl på lærred / Oil and acrylic on canvas (250 x 150 cm)

Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen /

Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

***In the Shadow of Khaos*, 2020**

Serie af fem / Series of five

Olie og akryl på lærred / Oil and acrylic on canvas (250 x 150 cm)

Venligst udlånt af kunstneren og Galleri Tom Christoffersen /

Courtesy of the artist and Galleri Tom Christoffersen

Foreword

Karen Grøn
Director, Trapholt

In the exhibition *Kryptomania*, Mie Mørkeberg creates and unfolds a world of creatures, gods and landscapes. A world that feels immediately recognisable, even familiar, but which is also alluring, disturbing and encrypted.

For Mørkeberg, the picture comes before the word. One must take the time to pause, be receptive and wonder at it all. There are no single, clear-cut instructions on how we should perceive or understand Mørkeberg's universe. One possible method might be to sit down and focus your attention to a specific, selected work for several minutes, and see what it awakens inside you. Texts about her art should only be regarded as possible interpretations of Mørkeberg's paintings – some among many possibilities.

The exhibition opens with a series of animals and circles. In the following gallery, we see creatures in barren landscapes presented on ceramic works, still in the final stages of preparation at the time of writing. The third gallery is inhabited by sleeping figures in dissolving landscapes. The exhibition concludes with depictions of gods in the final gallery of the exhibitions.

The title *Kryptomania* refers to how Mørkeberg paints forth an entire world, one in which traditional distinctions between man/nature, reality/dream, inside/outside, day/night become blurred and disintegrated. Her subjects are representational, depicting human-like figures while incorporating animal parts, elements from nature and a sense of spatial disorientation. Mie Mørkeberg paints an encrypted version of reality, rather like a dream in which all logic dissolves.

Mørkeberg is interested in how our present-day technological possibilities and climate challenges affect the idea of what it means to be human. Perhaps we are far more connected to technology, materials and nature than we tend to think. These years, we are

seeing a new so-called posthuman understanding of the world, one in which humans are not regarded as a higher species with the right to rule over nature, materials and technologies. The posthuman understanding of reality points to how humans, nature, materials and technology interact with each other. Nature affects us directly with global warming and corona pandemics. The mobile phone changes our attention span and awareness levels. We are, thus, in a state of constant exchange with our surroundings. Mie Mørkeberg's paintings can be seen as images of this new, posthuman perception of reality.

The article featured in this publication was written by the present author, who was also the curator of the exhibition. The texts reflects on how Mørkeberg's universe can be seen to reflect the posthuman worldview.

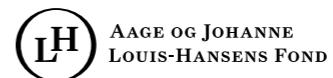
The exhibition is Mie Mørkeberg's first major solo presentation at a Danish art museum. It was made possible due to generous support by Beckett Fonden, Gangstefonden, 15. Juni Fonden, Statens Kunstmuseum, Knud Højgaards Fond, Aage og Johanne Louis-Hansens Fond, Grosserer L.F. Fights Fond and Ny Carlsberg Fondet.

Karen Grøn
Director, Trapholt

Knud Højgaards Fond
- GRUNDLAGT 1944 -

GROSSERER L.F. FIGHTS FOND
GANGSTEDFONDEN

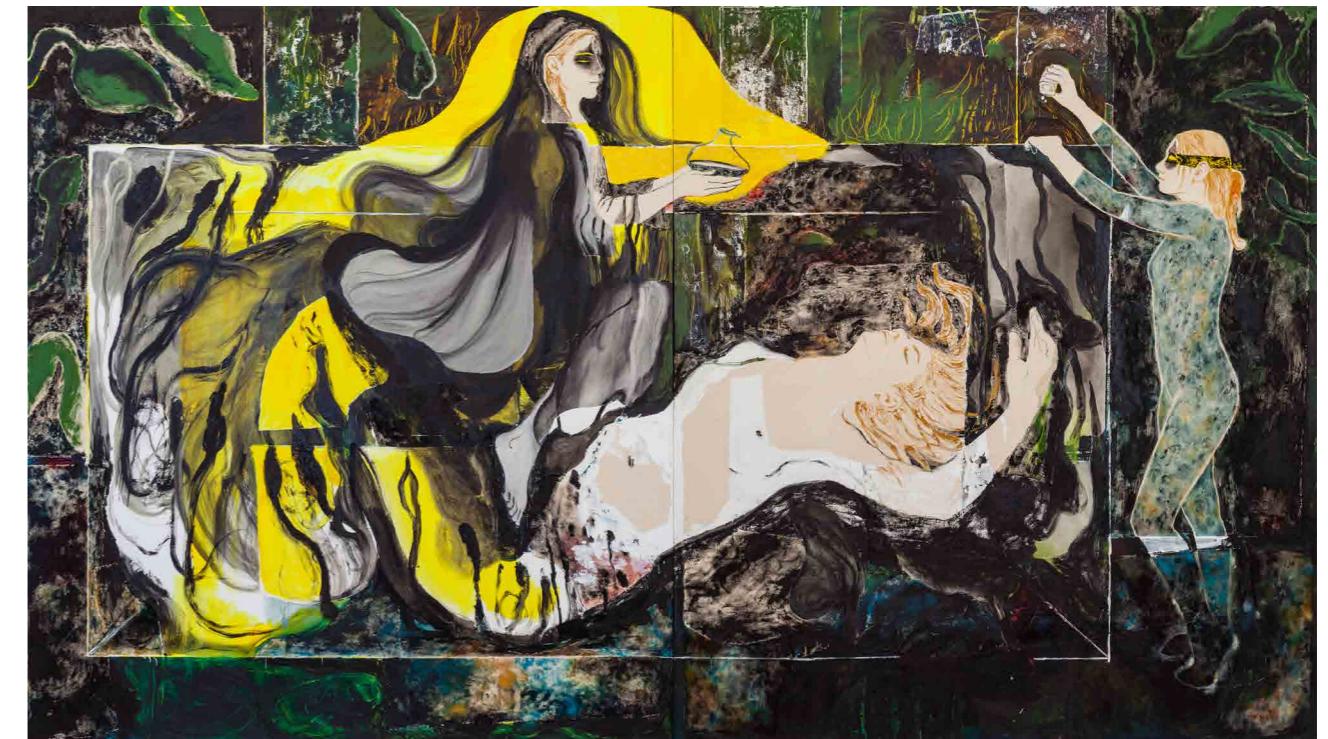
Kryptomania

– Mie Mørkeberg’s images of a posthuman world

Karen Grøn
Director, Trapholt

"There is something sinister or unruly about our present time. We cannot control the Internet, and robots can be smarter than humans. Humanity, like nature, has been overtaken by a form of intelligence that we invented ourselves and cannot compete with. We are just tiny organisms who think we can control it all. In reality, it is the other way around. Nature and technology intrude upon us, extensions of who we are." Quote by Mie Mørkeberg 2020.

Kryptomanian Mermaid is a large painting, measuring 190x340 cm. In the centre of the painting is a creature with female curves and a fishtail, eyes closed as she floats in a giant glass container. Based on the painting's title, we may infer that this is the mermaid of Kryptomania. 'Kryptomania' sounds rather like a country that is encrypted, that is, coded and essentially incomprehensible to others. You might also be reminded of the fictional planet Krypton, the birthplace of Superman. Clearly, we are invited into an alternate reality with different codes and logics than those we know. Two figures stand by the water tank. One wears a black cloak, its folds merging with the mermaid's tail. The figure almost appears to be riding, its right foot raised next to the tail. Is the figure placed inside or outside the glass tank? It is difficult to say. The person is simultaneously inside and outside. The eyes are yellow and masked. The hands carry a carafe filled with a liquid of some sort, tipping it slightly as if to empty it into the container. The second figure is young, female and blindfolded. Her body is painted with sharply defined outlines. She wears a 'suit' of an

***Kryptomanian Mermaid*,**
2020. Olie og akryl på lærred /
Oil and acrylic on canvas
(190 x 340 cm) Erhvervet med
støtte fra 15. Juni Fonden /
Acquired with support from
15. Juni Fonden

indeterminate material, reminiscent of water, seaweed and algae. The lower part of the female figure's legs appear to be in water. Her left hand grasps at the upper edge of the glass container, while her right hand holds a small glass bottle from which she pours pellets down into the water. Have we been invited to witness some mysterious ritual that conjures up the creature in the tub? Or are the two figures tending to a creature who needs looking after? The three figures occupy a setting where no clear distinction is made between figure and surroundings, including plants. A bright yellow colour surrounds the black-clad woman, introducing aspects of light and warmth into the painting, which is otherwise redolent with dissolution, darkness and dense matter.

Kryptomanian Mermaid depicts a dreamlike universe that seems far removed from our familiar everyday life. But is it? If we ignore the habitual dualistic logic of day-to-day existence and think of the illogi-

cal and mysterious universes of our dreams, then it may not seem so distant after all. And if we begin to question the entire logical, dualistic worldview in general, then Mørkeberg may offer up an image of an alternative worldview, a world of more fluid relations between man, technology and matter, the so-called posthumanist ontology.

In this article, I will begin by offering a brief introduction to the posthuman. I will then apply this prism in a reading of the painting *Kryptomanian Mermaid* and finally present the *Kryptomania* exhibition on display at Trapholt from January 2021.

The posthuman

The posthuman perspective represents a break away from the Renaissance era's view of humanity. In Renaissance humanism, the individual human being took centre stage, and mankind as such was believed to have every right to act in the world on account of being the most intelligent species. In the worldview of the Renaissance, Leonardo da Vinci's *Homo Vitruvianus* exemplify the perfect man. He is a white male whose proportions merge simultaneously with the mathematical logical system symbolised by the square and the divine cosmic totality symbolised by the circle. According to the Renaissance outlook on humanity, the white, European man was thus the starting point of the world. The world was built around him and for him, and everything was considered and ranked in relation to him.

Since the late 1980s, social constructivist and poststructuralist thinking has problematized such a human-centred philosophy, especially the idea of the autonomous subject. Now, the autonomous subject is seen as decentralised and multiple, as situationally, contextually, categorically and discursively produced. One example is Judith Butler's concept of performativity (Butler in Juelskær 2019) where being implies a constant doing. Seen from this perspective, categories such as gender are not something you are, but something you do. Actions can break down or reaffirm structures and norms. In order for norms to reiterate themselves, they must be constantly reiterated – meaning that they must be actively done – and this action produces a constant inclusion and exclusion. Poststructuralist thinking thus illustrates how language, actions and power are closely linked in processes of inclusion and exclusion. It is a radical

Homo Vitruvianus
ca. 1490
Leonardo da Vinci

showdown with the dualistic mode of thinking that can be felt in the systemic dominance of women, persons of colour, nature, workers, animals – in short, dominance of everything that is constituted as 'the Other', its objective being to mirror the self, and where the self is the Eurocentric male (Haraway 2020).

The posthuman rhetoric takes things a step further. Not only does it do away with the hegemonic Eurocentric masculine discourse; it dissolves the very distinction between the human and the non-human. All that is material, nonhuman and natural is perceived as having agency. Discourse and matter are both created through processes where the humane, linguistics and materiality are created through each other in a simultaneous creation of discourse and materiality.

It is a world in which nature, culture, technology, the human, the nonhuman, etc. are intertwined, and where the world is constantly open and in the process of materialising and hence reconfiguring itself. Seen from this perspective, humans are no longer a defined biological being clearly delimited by a material world, meaning that man can neither consider himself above or outside the world, nor place himself at its centre (Juelskjær 2019).

In contrast to the Renaissance's world view, two dominant posthuman positions exist today. Neomaterial posthumanism sees man as undergoing constant change in interaction with our material environment (eg. Bennett 2010; Braidotti 2013). The concept involves a break away from a universal view of man. Here, people are not autonomous, but connected to their surroundings. We are social beings who reach out to each other and our common material environment. Rosi Braidotti speaks of humans, matter and nature all having an inherently intelligent and self-organising life force she calls ZOE, which drives everything forward. Seeing everything as an inherent ZOE dismantles the idea of human supremacy (Braidotti 2013). This perspective connects and commits us to the surrounding world with which we are in a state of constant exchange. The climate movement, and the emergence of new patterns of behaviour, reflect our recognition of this interconnectedness: nature has agency, and books like *The Hidden Life of Trees* by the German forester Peter Wohlleben (Wohlleben 2015) have reached the bestseller lists.

Transhuman posthumanism is a different position, and one that maintains a universal view of mankind. According to this perspective, humanity can improve, overcome the weaknesses of biology and become posthuman intelligences (Kurzweil in Hasse 2020; Know in Hasse 2020). Robots can be built into the body, and we will be able to live longer and more intelligent lives by improving our bodies. Some believe we are cyborgs already. The term originated in Donna Haraway's *A Cyborg Manifesto*: first published in 1986, the text has since

become a classic. In *A Cyborg Manifesto*, Haraway introduces the Cyborg as a figure and metaphor that illustrates a cessation of the distinctions made between nature/culture, animals/machine, reality/fiction and body/spirit. The boundary between man and machine has long since become blurred by medical inventions such as pacemakers and birth control pills, but also by computers and telephones, which expand our memories (Haraway 2020).

Kryptomanian Mermaid – In vitro Human

Keeping posthumanism in mind, we can return to Mørkeberg's *Kryptomanian Mermaid*. If we compare the mermaid to *Homo Vitruvianus*, we see that both are placed in a square box. But here all comparison ends. While everything is logical and clear in Leonardo da Vinci, with the white man as the ruler of logic and cosmology, all is in a state of dissolution in Mørkeberg. Man/nature, day/night, indoors/outdoors, water/land; all flow together. The fishtailed mermaid is a hybrid of the animal and human. The closed eyes indicate that mentally, she is somewhere else. Her environment has agency. The green plants intentionally reach out across and into the glass tank, merging with the body and garments of the black, riding figure. The upright female figure stands outside the glass container, her outline clearly defined. It is as if the body is made of glass, with water and algae lighting up the scene. The yellow eyes are like lights or lamps shining out of the body. In this pictorial space, the distinction between day and night is dissolved. Looking more closely at what intentions can be read into the two characters' treatment of the mermaid, we may ask ourselves whether they are caring for or creating the creature in the glass tank? Is this a modern Frankenstein situation? Soon, we will be able to produce meat by in vitro cell culture based on animal cells instead of from slaughtered animals. Does Mørkeberg present a transhuman reality with beings grown from cells – Invitro Human instead of *Homo Vitruvianus*? A reality where human figures, technology and nature engage in mutual, constantly changing relationships.

The painted surface itself breaks away from the conventional approach of seeing a painting as a fully finished, perfect, single whole. Mørkeberg paints directly onto the canvas, making changes

and adjustments by pasting on new canvas, creating a totality that comprises multiple layers and visible edges. No pure colours are used. The pigments become smeary and greasy on the canvas, and she herself describes the mixtures arising as a method of 'soiling' the landscape. The process is intuitive: Mørkeberg builds up the aquarium by means of blue pigments and then goes on to add browns and other colours, building layer upon layer to create depth and dynamism. The subject, perspective and material do not come with ready-made solutions and explanations, but come across as open to the viewer's senses and imagination.

An encrypted universe

With the exhibition *Kryptomania* at Trapholt, Mørkeberg unfolds an entire world of figures, spaces and materials that engage in mutual relationships. The exhibition opens with four paintings featuring round circles done in synthetic pastels in blue, yellow, green and red. Each circle is connected to an animal at a single touchpoint: the back of a blue glass-like panther, the beak of a yellow hummingbird, the belly of a red seahorse and the tail of a green scorpion. Each of the four animals carry their own mythological references into Mørkeberg's universe. The panther was said to pull Dionysus' chariot and to have a sweet breath that can lure other animals to their deaths. The Mayans saw the hummingbird as the sun in disguise, trying to seduce the moon, while the Aztecs believed that fallen warriors turned into hummingbirds. Seahorses pulled Poseidon's chariot, were symbols of strength and power and were considered bringing good luck. Scorpion appears in all sorts of mythologies, for example as guardian at the gate to the underworld in the Gilgamesh epic, while the Egyptian scorpion goddess Selket protected Osiris, god of the dead. The intention here is not to convey a specific symbolic meaning, but rather to conjure up a mythical mood. In Mørkeberg's imagery, the circle and animal are separate, but connected by their colour and a single point of touch where the membrane is broken. The circles can be seen as eggs from which life can germinate, or a petri dish in which life can grow. Alternatively, it can be seen as the entire globe or universe. The perspective may shift from the microcosm of the petri dish to the macrocosm of the globe. The colours are synthetic and unnatural, a marked contrast up against the organic natural space in which they are set, full of plants, light and dark. The universe

is encrypted in accordance with a cosmology that cannot be immediately read. The circles themselves are reminiscent of Hilma af Klint's pastel-coloured circles, painted in moments of spiritual possession. Mørkeberg describes how, when stepping into her universe to paint, she also steps out of familiar, orderly everyday life. The painting takes over, and she is pulled into the world she creates. The distinction between human, painting, material and narrative disappears, becoming one in the process.

Inside the large skylight gallery, visitors will find the large painting *Kryptomania Mermaid*, flanked by canvases depicting people in trance-like states of sleep. As in *Kryptomanian Mermaid*, their surroundings have agency, with plants and materials engaging in intentional motion. These are fluid universes where dualities such as water/land, day/night, inside/out blur and dissolve. The figures are pale, stagnant, their eyes closed, while their surroundings are saturated with intense colours and movement. The figures shut themselves off from the dystopian landscape that surrounds them. Mørkeberg have portrayed the figures found in this display as blind, asleep or with their eyes closed. She is interested in the contrast between the control we have in our waking state and the abandonment of sleep – how our control disappears when we are asleep and the subconscious mind reigns. Mørkeberg also regards sleep as an almost mechanical biological function, one in which we recharge in order to start all over again the next morning. The evaluative gaze of the active, open eye, which we usually apply to analyse our surroundings, sorting out their various elements and including and excluding meaning, is extinguished here. The figures in Mørkeberg's paintings have their eyes closed, focusing on their own inner landscape. A woman clutches at her bandaged head underneath a lemon tree. A hole has been cut in her stomach, as if she was a machine that can be changed and amended without any problems. Is she human or machine? A woman has a child on her back in a landscape reminiscent of a sea of flames, the horizon burning red. A sleeping couple occupies a kind of cave where water and land merge. Mørkeberg achieves sharp contrasts by letting her figures rest calmly in the midst of loud, chaotic surroundings.

The final room of the exhibition presents Kryptomania's pantheon of gods. Visions of creatures and human/animal hybrids appear in five large black-and-white paintings belonging to the series *In the Shadow of Khaos*. The word 'Khaos' is an ancient Greek term for the

mythological primordial state from which the first gods arose. Here we find ourselves in the shadow of a primal state that can give birth to gods. Mørkeberg is inspired by drypoint prints from the Middle Ages and by Greek figures, bringing them together in sampled figures. This pantheon has grotesque, carnivalesque associations. A pregnant, bearded woman rides a pig – a symbol of purity, in the form of the unborn child, perched atop the strongest symbol of impurity. A donkey/goat creature seated on a snail's shell looks like an old man underneath a blanket, show here looking up at a planet. The donkey-headed Greek god Set was the ruler of storms and disorder, and in Greek culture, the goat was associated with the demonically lustful satyrs, who had the beard, horns, and hind legs of a goat. Opposite the donkey/goat is a painting of a bird-like figure reminiscent of a plague doctor or a mystic, its huge hands cupped below a floating sphere. A large key hangs from its garments, as if this figure is the one opening the gates to Heaven and Hell. A female figure carries the globe like the titan Atlas. A seahorse rounds off the series.

The inspirational moment before the word

Mørkeberg's method consists of sampling sources of inspiration from all of art history. She regards art history as a conversation partner and art as an archive for her to delve into. She draws inspiration from exhibitions, books and google. Based on these various sources, she creates her own new mythologies and images. The process is about seeking out images and seeing her surroundings as an image-forming force to which she is always receptive and which constantly seeks her out. Her back catalogue is huge and diverse. Mørkeberg combines many different sources of creative stimulus, blending them all in her paintings.

A main source of inspiration is English artist William Blake's (1757–1827) *The Good and Evil Angels*, its figures winding their way alluringly around dramatically dissolved surroundings and fantastical realms, offsetting poetry and painting. These were instrumental in prompting Mørkeberg to build her entire Kryptomania universe. The Spanish painter Francisco Goya's (1746–1828) late etchings, creating scenes of imaginatively grotesque intensity in black and white,

inspired Mørkeberg for her large black-and-white series of mythological creatures. The English Pre-Raphaelite Edward Burne-Jones's (1833–1898) beautiful and enchanting painting of sleeping youth, infused by an intense tactility in the clothes, inspired her sleeping figures. Swedish artist Hilma af Klint's (1862–1944) spiritual circles and colours prompted the constant presence of the cosmic circle throughout the exhibition. Danish author Kaspar Colling Nielsen's novel *Det Europæiske Forår* (European Spring), which describes a future world with animals that can talk, guts that look like fish and grotesque sexuality, seeded the idea of creating a Kryptomania.

As you progress room by room, the budding cells at the beginning of the exhibition gradually unfold into sleeping people, dissolved landscapes and various spaces to eventually end up in a place set within a world of gods, one which might be deep underwater or far out in outer space. The paintings create a world distant from our rational, orderly everyday life. Mørkeberg's figures have been deprived of sight, and this blindness gives rise to a dreamily dissolved universe where nature, technology and man merge in completely new ways. This world can be seen as a tactile, sensuous take on a new posthuman worldview, based on the realisation that man is not the centre of the world, but part of a wider, rhizomatic unity of criss-crossing relationships between matter, technology and man. Mørkeberg's ceaseless search for image insists on maintaining the picture as a starting point. She seeks the moment before the word arrives, the one where the picture is simply there, all by itself.

Bibliography

- Bennett, J. (2010). *Vibrant Matter: a political ecology of things*. Durham, North Carolina; Duke University Press
- Braidotti, R. (2013). *The Posthuman*. Cambridge, UK; Polity Press
- Haraway, D. (2020). *Et Cyborgmanifest*. København; Forlaget Mindspace
- Hasse, C. (2020). *Posthumanist Learning. What Robots and Cyborgs Teach us About Being Ultra-social*. New York; Routledge
- Juelskjær, M. (2019). *At Tænke med Agential Realisme*. København; Nyt fra samfundsviden skaberne
- Wohlleben, P. (2015). *Træernes Hemmelige Liv*. København; Peoples Press

Mie Mørkeberg

Curriculum Vitae

1980 Mie Mørkeberg lives and works in Copenhagen, born 1980

Education

1999-2006
The Royal Danish Academy of Fine Arts, Copenhagen

Solo Exhibitions

2021 Kryptomania, Trapholt, Kolding, DK
2018 Feber, Galleri Tom Christoffersen, København, DK
2015 Den Glemte Have, en sanseudstilling, Brandts, Odense, DK 2014 Vakuum, Galleri Tom Christoffersen, DK
2012 Private – Public, Galleri Tom Christoffersen, DK
2010 Glemte rum og skjulte korridorer. Forhallen Politikens Hus, Copenhagen, DK
2009 Afterwards, Galleri Tom Christoffersen, DK 2008 Drama Queens, Traneudstillingen, Gentofte, DK
2007 Hjemmefra (Homeward Unbound), Galleri Tom Christoffersen, DK

Group Exhibitions

2020 Keramik, Gl.Holtegaard, DK
2020 Decembristerne (as guest) Den Frie Udstillingsbygning – Contemporary Art Space, Copenhagen, DK
2020 Sydhavnen Station
2020 Grønningen (as guest) Den Frie Udstillingsbygning – Contemporary Art Space, Copenhagen, DK
2019 Decembristerne (as guest) Den Frie Udstillingsbygning – Contemporary Art Space, Copenhagen, DK
2017 Kunsten i Lyset, Sophienholm, DK 2017 Scenario, Galleri DGV, Svendborg, DK 2016 Overtryk, Trapholt, DK

2016 Kunsten i lyset, Museet for Religiøs kunst, Lemvig, DK 2015 Dejavu, Skagen Odde Naturcenter, DK

2015 10.000 timer – Hvad er talent?, Trapholt, DK
2014 Carnegie Art Award. Royal Academy of Fine Arts, Stockholm, S
2013 Den Frie, Copenhagen Jan 2014 and Helsinki + Oslo, N
2013 Paper group show. Munch Gallery, New York, US
2013 Carnegie Art Award, Royal Academy of Fine Arts Stockholm, SE

2013 Kast et blik. Kunstpakhuset, Ikast, DK 2012 Papermatch. Halmlageret, Copenhagen, DK
2012 Water Frontier. Fanø Kunstmuseum, Sønderho, DK 2011 New Works. Galleri Tom Christoffersen, DK
2011 Make Yourself At Home, Senegal
2010 And the Word became flesh. Galleri Tom Christoffersen, DK

2010 Make Yourself At Home. Kunsthall Charlottenborg, Copenhagen, DK
2010 Crux. Esrum Kloster curated by ME Contemporary, Copenhagen, DK
2010 Påskedstillingen. Janusbygningen – Vestjyllands Kunstmuseum, Tistrup, DK
2010 The Mentor Show. Larm Gallery, Copenhagen, DK
2009 Kontrapunkt. Esbjerg Kunstmuseum, Esbjerg, DK

2009 Copenhagen Spirit. Clausens kunsthandel, Copenhagen, DK
2009 This Was Now – The Russel Herron Collection, Sartorial Contemporary art, London, UK
2009 Frelst Fiktion. Museum For Religious Art, Lemvig, DK 2008 Over Bakke og Dal ... Møstings Hus, Copenhagen, DK

2008 Grænseland. Sydslesvigske Danske Kunstforening, Flensborg, DE
2008 Koloristerne (as guest), Den Frie Udstillingsbygning Contemporary Art Space, Copenhagen, DK
2007 Tales of Reality and Beyond. LARMgalleri, Valby, DK
2007 SALON #1 F Dansk Kunst NU!. Lauritz Kunsthall, Copenhagen, DK

2007 Match Race – modernistic remixes between now and then. Nordjyllands Museum of Art, Aalborg, DK
2007 Kammeraterne. (as guest), Den Frie Udstillingsbygning Contemporary Art Space, Copenhagen, DK
2007 Under Neglene (Under My Nails). Galleri Tom Christoffersen, DK
2007 Fora – Other Tales from the Uncertain. Randers Museum of Art, Randers, DK
2007 The Human Nature. Martin Asbæk Projects, Copenhagen, DK 2006 The Gift. Beaver Projects, Copenhagen, DK

Public Art / Commissions

2019 Mural, 34 meters long, Algade 27, Roskilde, DK 2017 Commission, SØIK, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Denmark
2016 Commission, Lithography, Novo Nordisk, Denmark
2016 Commission, Vejle Gymnasium, Denmark

Denne publikation er udgivet i
forbindelse med udstillingen /
This publication is published in
connection to the exhibition:

Mie Mørkeberg Kryptomania

Trapholt 21.01.21 - 28.11.21

1. oplag, 2021

© Copyright

Trapholt, kunstner, forfatter og
Galleri Tom Christoffersen /
Trapholt, artist, writer and
Galleri Tom Christoffersen

Trapholt har gjort sit ypperste
for at kreditere alle bidragsydere
retmæssigt / Trapholt has done
its utmost to ensure that all
contributors are rightfully credited

Trapholt
Æblehaven 23
6000 Kolding
Denmark

Kurator og redaktør / Curator
Karen Grøn, Museumsdirektør /
Director, Trapholt

Produktionsredaktør / Production editor
Sara Staunsager, Museumsinspektør /
Curator, Trapholt

Katalogproduktion / Catalog production
Vera Westergaard, Udstillingschef /
Exhibitions Director, Trapholt

Korrektur BERING v. Ulla Vitus Bering

Grafisk design / Graphic design
Henrik Stig Møller, HSMGD

Foto / Photo
Galleri Tom Christoffersen

Oversættelse / Translation
Rene Lauritsen

Forlag / Publisher
Trapholt

Produktion / Production
Step Print Power

ISBN: 978-87-7269-066-7

Udstillingen er støttet af /
The exhibition is supported by

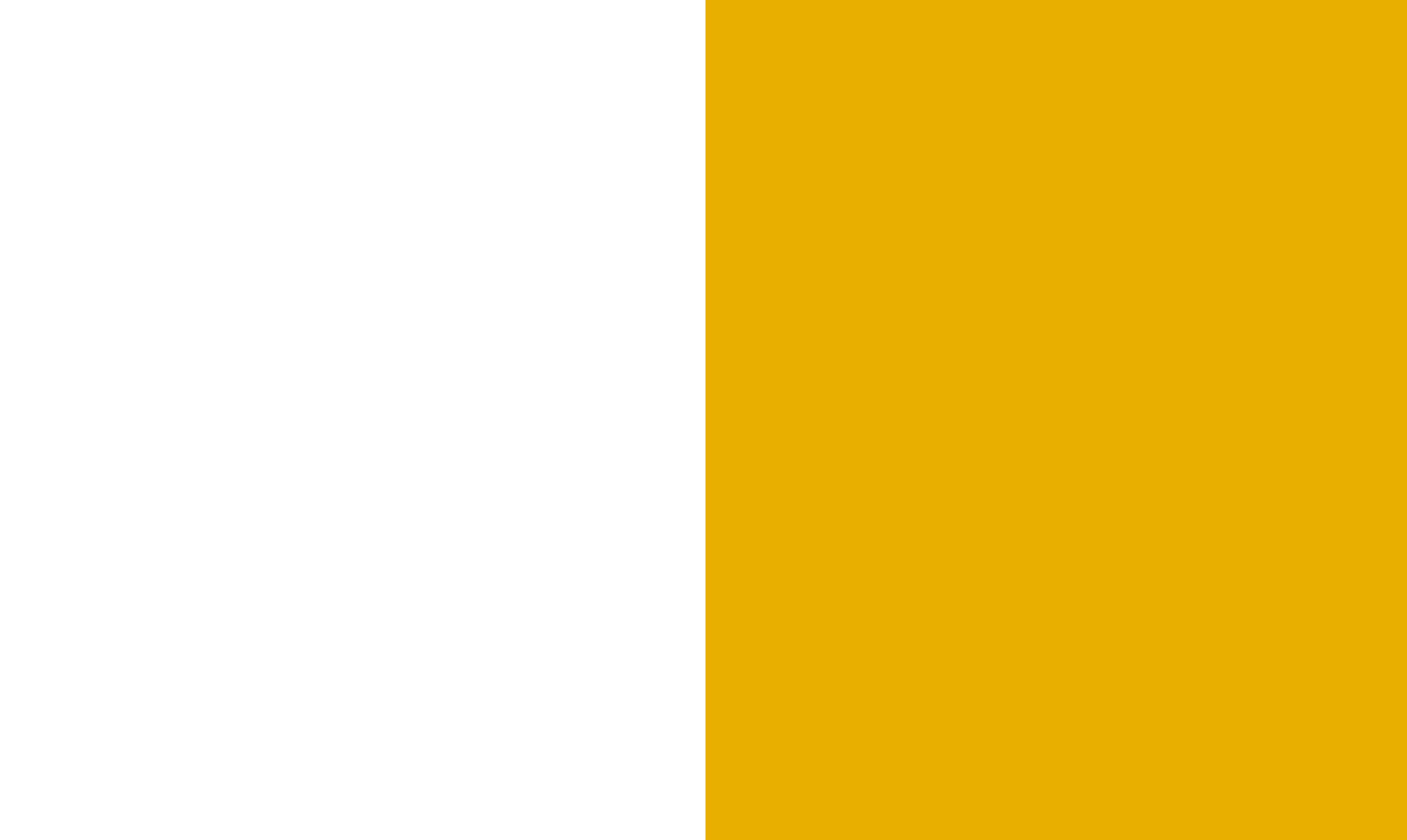
GANGSTEDFONDEN

 15. Juni Fonden

Grosserer L.F. Fogts Fond

Knud Højgaards Fond
- GRUNDLAGT 1944 -

TRAPHOLT